

הפטרה
"אנכי אנכי"

פרשת שופטים

המאור שבתורה

מעט מן האור דוחה הרבה מן החושך

לע"נ: מו"א עט"ר הכ"מ חיים בן שמחה ז"ל לרפואת והצלחת: שמחה בת נעימה תחי'

שבת ז' אלול התשע"ו

הדלקת נרות	צאת השבת	ר"ת
18:37	19:27	י-ם
18:35	19:25	ת"א
18:36	19:26	חיפה
18:36	19:26	ב"ש

כל הזכויות שמורות

יצא לאור להעמקת התורה ועמלה
עורך: יובל דהאן נ"י 050-4194600

הכוונה הפנימית של מצוות מינוי מלך היא **להחזיר** בעם ביטול וקבלת עול מלכות שמים, שכן המלך עצמו בטל בתכלית לקב"ה, וכאשר **העם מתבטל** אליו, יש בדבר משום התבטלות למלכות שמים.

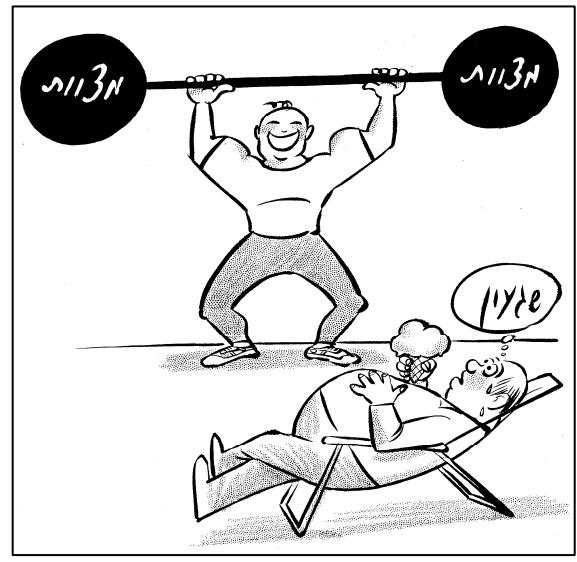
"**המות** הוא הגבול. כל עוד המוח יכול לראות את העובדה **שאתה יכול לעשות** משהו, אתה יכול לעשות את זה, כל עוד אתה **באמת מאמין** בזה במאה אחוזים."

לא הותרו בני ישראל למנות עליהם מלך אלא אחרי כיבוש הארץ וחלוקתה, כדי **שלא יתפארו** שהארץ נכבשה לפניהם בכוח מלכם ובזכות ידם, ככל יתר מלכי הגויים.

בקר אָהָד הגֵּאוֹן רַבִּי יְהוּדָה מוֹעֵלִים זצ"ל קהגיעו לשעור בקוש מתלמידיו פי ל' א' ושריחו עליו יתר על המידה, היות **שלא ישן** כל הלילה. משתמהו תלמידיו מדוע ל' א' ישן, הוא הסביר, פי בבוואו פלילה בשעה מאתרת לביתו נסה לפתח את דלת ביתו אך ל' א' הצליח, והבין פי זוגתו **שכחה** להוציא את המפתח מבפנים. וכדי ל' א' להעיר, עמד כל הלילה בחוץ...

סיפר הגר"י זילברשטיין: הגעתי פעם לניחום אבלים עם **הגר"י צדקה** זצ"ל, ראש ישיבת "פורת יוסף", שביקש לנחם את ההורים שהתאבלו על בן צעיר שניפטר באיבן, וכך אמר להם: העולם הזה דומה לאוטובוס שנתיב הנסיעה שלו מורכב מתחנות רבות. יש מי שיורד כבר בתחנה הראשונה, יש שנוסע עד השנייה והשאר יורדים לקראת הסוף. האם **שואלים** אי-פעם הנוסעים את עצמם, מדוע ירד מי שירד בתחנה הראשונה? - לא. והסיבה, כי גם הם מבינים שאם הוא יורד שם, מן הסתם **יש לו סיבה לכך**. ייתכן שהוא עובד במקום ההוא, ייתכן שהוריו מתגוררים שם והוא הולך לבקרים, או פל סיבה אחרת. גם אתם, ההורים, המשיך ראש הישיבה, אין לכם לשאול שאלות **מדוע בנכם** ירד באחת התחנות הראשונות של חייו, כי בודאי יש לכך סיבה שמימת.

דון את הזולת לכף זכות, הבחן במעלותיו, ואז תוכל גם לעזור לו

עצם השקיעה בשלילי ובמגונה מזיקה לא פעם לנו ולמי שאנו עוסקים בו כאחד.

"עלינו לשבח" וצרין לאומרו באימה וביראה ברתת וזיע כי כל צבא השמים שומעים והקב"ה עונה עם פמליא שלו וכולם עונים אשרי העם שככה לו

היהודי צרין תמיד להרגיש שהוא נמצא תמיד במדרגת יציאת מצרים.

שנישא רבי **יוסף חיים זוננפלד** זצ"ל בישנית ל' א' ספר לזוגתו את דבר הקפדתו בענין שרונה פקסס, ומחמת אי ידיעתה הכינה עבורו תבשיל "שרויה". נודע הדבר לאנשי ביתו והם ספרו לו את הדבר. צנה עליהם ל' א' לומר לזוגתו דבר, וכדי ל' א' לגרם לה תלשיות הדעת ועגמות נפש. העדיף לא ל' א' שרונה פאומה שנה פנרקה עשה התברת נדרים לאותה שנה.

פעם אחת ביקש גבאי "בית הכנסת" באשדוד שיבוא מרן הרב **עובדיה יוסף** זצ"ל. לדרוש אצלם, וכמוכן נתן מרן את הסכמתו. הרבנית ע"ה שידעה בבקשת הגבאי יצרה איתו קשר ושאלה אותו מתי מרן יחזור, מפני שהיא מסכימה שמרן ילך בתנאי **שלא יאחר חזרתו** מעבר לשעה 23:00. ענה לה אותו גבאי, שמעי נא, עכשיו כבר השעה 21:00, הנסיעה לאשדוד אורכת שעה, וזמן הדרשה יותר משעה ולא נוכל לחזור בשעה שהרבנית מבקשת.

אמרה לו הרבנית: תראה אני לא סתם מבקשת, אני מבקשת בגלל שאתמול מרן הגיע מאוחר מאוד בלילה, ואני **המתנתי לו** עד שיגיע לאכול יחד ארוחת ערב, וכשהגיע אמר לי: אשתי היקרה תני לי כמה דקות יש דבר הלכה דחוף לכתוב ומיד אח"כ נשב לאכול יחד, והסכמתי. אך תוך כדי שאני מחכה נרדמתי תרדמה עמוקה כיוון שהיה מאוד מאוחר, והתעוררתי רק בשעה 5:30 בבוקר, ובקומי נזכרתי בעניין הארוחה עם מרן והלכתי לראות לשלומי וראיתיו יושב וכותב **באותו תנוחה** של תחילת הלילה, וכאמרת לי, חכם עובדיה סיכמו שנאכל ביחד?! אמר לי וודאי, אבל אמרנו שתתני לי כמה דקות.

מתלוח רבי **בן ציון אבא שאול** זצ"ל לצ' רביה האישיים היה יוצא עמה לקנות לה נעלים בגאולה, והיה עומד ועונה לשאלותיה: "נעל זו נאה יותר", "הזו מתאימה יותר", וכן על זה הדרך, ול' א' קאה פנה **פחיתות כבוד** קלל.

מקמיא פכה מלא פעם אמר לתלמידיו שפקר הגיע למדת ההשמות, וילדידו אין שום נפקא מנה אינה תבשיל או מאכל י אכל, אולם **כדי לשמח** את אשתו ולהפיר לה **תודה** היה מקמיא לה פכה מלא על כל מאכל שהכינה לו.

רכילות משמשת פעמים רבות כמגנה מפני חוסר הידיעה שמאיים עלינו.

סיפר דוד רבינו **יעקב יוסף זצוק"ל**, רבי נעים ז"ל: מידי יום, בהפסקת הצהריים מהישיבה, היה יעקב **ממתין לי** וספר בידו על הספסל, המוצב סמוך לשכת הגיטו בירושלים. עד שהגעתי, רכוב על תלת אופן, עמוס כדי חלב. ואז היה קם **ומסייע** לי לדחוף את האופניים ותכולתם הכבדה בעלייה, עד שהגענו למישור. שם היה נפרד ממני **ושב ללימודי** בישיבת "פורת יוסף", "תורה וגמילות חסדים".

נקודה למחשבה

זוג יושבים בבוקר הראשון של החתונה לאכול ארוחת בוקר, הכלה אומרת לחתן תראה את **הכניסה המלוכלכת** של השכנה מה זה? מה לא לימדו אותה לכבס? הבעל שתק ולא ענה דבר. לאחר כמה ימים שוב פעם אומרת הכלה לחתן תראה את **הכניסה המלוכלכת** של השכנה מה זה מה יהיה איתה? ושוב **הבעל שותק** לאחר כמה ימים אומרת הכלה לבעלה תראה איזה יופי סוף סוף לימדו אותה לכבס. פונה הבעל לאשתו ואומר לה "לא לימדו אותה לכבס, פשוט **אני ניקיתי** את חלונות המטבח..."

להשתדל **לראות את הטוב** אצל השני...

רבי **חיים מצאנז** זצ"ל ישב פעם בביתו ביום שישי והנה הגיעה אישה אחת ודופקת בדלת הבן של ר' חיים פותח את הדלת והיא אומרת לו שהיא רוצה לדבר עם הרב אך הבן סירב לתת לה לדבר עם הרב והיא התחילה לצעוק וכו' והרב שמע צעקות והגיע לדלת "מה את צריכה גברת?"

אני מוכרת תפוחים וכל השבוע אני מרויחה את הקרן ורק ביום שישי יש לי רווח והנה היום אף אחד לא קונה תפוחים ואני לא יודעת מה לעשות?" ר' חיים אמר אין בעיה את תגידי לי איפה המקום שאת מוכרת ואני ימכור לך את התפוחים התחיל ר' חיים מצאנז **לצעוק** תפוחים טובים לכבוד שבת התחילו כולם לקנות את התפוחים הקדושים מהידיים של כבוד הרב...

איך **לעזור לשני**? בעדינות וכבוד... (העורך)

לובלין, פולין, בשנות הזעם הרב **אברהם שברסקי** זצ"ל, שגר בזמן המלחמה בלונדון, בנו של האדמו"ר רבי **משה מרדכי** זצ"ל, עשה מאמצים רבים כדי להציל את האדמו"ר ובני משפחתו ולהעבירם לשווייץ.

תמורת שלושת אלפים דולר סוכס, שיועברו מלובלין לשווייץ ע"י קצין ס.ס. גרמני.

אך בהגיעו אליו הקצין, אמר רבי משה מרדכי כי בשום אופן **לא יעזוב** את פולין, וכתב במכתב: כשאנייה עומדת לטבוע, בחובת הקברניט להציל תחילה את הנוסעים ואח"כ את עצמו. אני רוצה לחלוק את גורלי עם יהודי פולין.

יום לפני שנהרג אמר דברי תורה לפני אחד מחסידיו, ובדבריו רצה להדגיש שדווקא **במי צרה** כל יהודי הינו חשוב ויש להצילו. למחרת נספו האדמו"ר ובני ביתו.

אחד המאורות המופלאים ביותר, שלתהם החסידות הקדושה בקריע העם היהודי, היתה דמותו השמימית של רבנו הקדוש הנשגב, צדיק יסוד עולם, רבי **מאיר מפרימישלאן**. מאור אשר כלול היה מאורות הרבה, ומוקף מכל עבריו בהילה אפופה רז של למעלה מן הטבע. שכן, בכל מידותיו ומדרגותיו, בצדקותו בכוחותיו העילאיים, חוצה גבולות ומבקיע תחומים; אל מעבר לדפוסים הנהוגים עלי חלד.

דמותו הנהירה של רבנו הקדוש, הפיקה מכלול של נגהות זוך עילאיים, אשר קרנו מסגולותיו הנאצלות כצדיק יסוד עולם. אישיותו הנעלה מכל רעיון, הפיצה על כפיכותיה שלל הזרים, אשר איפיינו את כל המידות שנמנו בצדיקים, אחת לאחת - וכולם כאמור בהפלגה: צדקה וחסד, מעל ומעבר **למושיגים אנושיים**; ענווה, עד קצה הגבול; אהבת ישראל ללא סייג; קדושה ופרישות; כשל מלאך מעולמות עליונים; חכמה עמוקה מני ים; צדקות ועבודת ה', עד לאין ערוך ולאין השגה.

לענת זקנתו של רבי **נפתלי אנטוורדס** זצ"ל ראו דברים נפלאים ממשדת השבת ועשיית הקסד שלו. הוא נשא בזוג שני אשה זקנה ששתפלו בו, האשה הזאת חלתה מיד ונפל בתולדו לטפל בה. מעניו הנה להראות איך רבי **נפתלי הקשיש** והחלוש משך את אשתו, מנקה את הבית, שוטף ומדיח את הכלים, מסיק את המנורה ועוסק בכל העבודות הקשות, והכל ל מתוך **חבה ושמחה** שנתגלגלה לידו הודמנות כזו להקשיב עם הזולת.

**אם מכוונים במחלוקת
"לשם שמים" אין סכנה גדולה מזו
שסופה להתקיים!**

"שום תשים עליך מלך" אומרת הגמרא: "שתהא אימתו עליך". כשם שהמלך אינו מפחד מפני אדם, אלא מפני **מלך מלכי המלכים**, כך היה אימה זו עליך, שלא תתיירא משום אדם אלא מהקב"ה בלבד.

מכאן אמרו: מלך ישראל אין **רוכבים** על סוסו, אין **ישבים** על כיסאו, אין **משתמשים** לא בכרתו ולא בשרביטו, ולא באחד מכל כלי תשמישיו.

"כל פעם שחשבתי שנדחתי ממשוה טוב, אני בעצם כוונתי לעבר משהו טוב יותר."

הלב מפוניבד זצ"ל הזמין פעם אחת את החזון איש זצ"ל לבחון תלמידים, והוא הגיע לבית החזון איש לנסע יחד עמו לבתיקה. לאחר שקבר יצאו מהבית חזר החזון איש לבית ויצא שוב, באמר: "פאָשר אָני נוסע לבחון תלמידים, יש לרננית הנאה שהיא נותנת לי את הפסק לנסייעה, לכן תזרחתי לקחת ממנה הפסק".

כל העלוים: hamaor.net

"וכתב לו את משנה התורה הזאת... והיתה עמו" **יוצא** המלך למלחמה - מוציאה עמו; **נכנס** - מכניסה עמו; **יושב** בדיון - הוא עמו; **מסב** - הוא כנגדו; שנאמר "והייתה עמו וקרא בו כל ימי חייו".

"משולחן נבוה" דברי תורה מפי: ראש מוסדות **"אור החיים"** הרה"ג **ראובן אלבז** שליט"א. **"לא תשה משפט לא תכיר פנים ולא תקח שחד כי השחד יעור עיני חקמים"** (דברים טז, יח).

פירש רש"י (שמות כג, ח) אפילו חכם בתורה ונוטל שוחד, סוף שיתרף דעתו עליו, וישתכח תלמודו, ויכהה מאור עיניו.

והוסיף הגר"א (אדרת אליהו פרשת משפטים ועיי' בביאורו למשלי ו, ד) לברר בדברית משפטים נאמר (שם) **כי השחד יעור חקמים**, ואילו בפרשתנו נאמר **כי השחד יעור עיני חקמים**, והוא לפי ששתי מעלות טובות דרושות לדיין היושב על כס המשפט: שיהא "חכם" - הריף ובקי בדיני התורה, ושיהא "פיקח" - מבין היטב בכל עניני העולם. ומדגישה התורה שהשוחד מעווור עיני חכמים ופקחים, ודיין הנכשל בנשילת שוחד בכל צורה שהיא מעוות את פסק הדין שלו וחוטא נגד אלוקים ואדם.

הגאון רבי **חיים כפוזי** ע"ה, מגדולי תלמידי **הארי הקדוש**, כיהן כדיין במצרים לפני כשלוש מאות וחמשים שנה, לעת קנותו כהו עיניו מראות והיו הבריות מרננים אחריו שלקה שוחד ובעקבות זאת לקה בעיניו. כשנודע הדבר לרב העטער עזר גדול וחשש לביווי כבוד התורה, ולכן קרא לכל הקהל להתאסף בשבת בבית הכנסת, ובמעמד עם רב נשא דרשתו ובסופה נשא תפילה ואמר: "ריבוננו של עולם אם אמת הדבר ובי העווון אשאר עיור כל ימי חיי, אך אם לא נכשלתי ישיב לי כעת את מאור עיני, למען יראו ויראו שלא נכשלתי, חלילה, בעווון זה". וטרם בלה לדבר נפקחו עיניו וחזרו לאיתנם הראשון, ונתהם כל העיר (רות א, יט).

ומאו הוסיף הרב בחתימתו את המילים "ה' ניסי - חיים כפוזי" לאות הנס שעשה עמו ה'.

ומעיד החיד"א בספרו שם הגדולים (מערכת מ' אות ט') שראה את חתימתו כשהיה סגני נהור, והבחין שהאותיות נכתבו בעזרה קצת עקומה כאדם שאינו רואה, אך חתימותיו שנכתבו לאחר המעשה נכתבו בעזרה ישרה וברורה כאדם הרואה (ועיי' בבן יהוידע מסכת סוטה דף י' מה שביאר שם בגמרא על פי מעשה זה), וכותו תגן בעדנו.

שבת שלום ומבורך לכל בית ישראל

"אני לא מבין למה חברת חשמל מבזבזים כל כך הרבה כסף על פרסומות. נגיד שאני לא מרוצה מה אני **יעבור לבטירות?"**

פנעס היה לאחד כאבים ברגליים, והאדמו"ר רבי **אהרון מבעלז** אמר לו לקחת תרופה מסוימת והכאבים חלפו. ופעם פגש את חברו עם אותם כאבים ברגליים ואמר לו תרופה זו, **ולא העיל**.

שב לביתו של האדמו"ר ושאלו למה לחברי אינו מועיל? והשיב לו האדמו"ר: "אתה אומר לחברך מה שאני אמרתי לך, איך יועיל הדבר? הא כתוב מכאן שניתן רשות לרופא לרפאות, צריך **שזה היה מכאן**, ולא שאתה תאמר מה שאני אמרתי לך."

"רוב הדברים החשובים בעולם הזה הושגו על ידי אנשים שהמשיגו לנסות נשכבר היה נראה שאין כל תקווה." רשימת תפוצה info@hamaor.net

"אין סודות בהצלחה. זאת התוצאה של הכנה, עבודה קשה ולמידה מטעויות."

בשנת בצורת אחת נערכו תפילות על עצירת הגשמים. בדרך לתפילה פגש הרב באחד המשכילים ושאל אותו האם הוא רוצה להצטרף לתפילה... המשכיל שאל את הרב בלגלוג, האם כופר כמוני באמת יכול להשפיע על בורא העולם להוריד גשם? "למה לא", אמר הרב, "אנשים כמוך **נבר הביאו לעולם ממש מבול**".

שופט - למה גנבת את הסכום מהחנות? הגנב: "כבוד השופט, אני מבטיח לך **שזה היה חד פעמי**".

רבנו הרה"ק רבי **שלמה מזוהר** זיע"א, נהג בפשטות מופלאה ועוונה נוראה. כל ימי לא הסכים שיעשו לו מניין משלו, והיה מתפלל במקומות שונים. רק כשנחלש בערוב ימיו עשו לו מניין מיוחד עבורו. סיפר רבי **משה כץ** ז"ל חתן בנו הרה"ק רבי **גדליה משה** זיע"א, כי בעת שמחת נישואי ניתנו של רבנו עם כ"ק האדמו"ר **משומרי אמונים** שליט"א הופיע כ"ק מרן אדמו"ר **רבי דוד מרחמיסטריווקא** זיע"א בעת עריכת החופה. וכששאל את רבנו למצב בריאותו השיבו כי יש לו ייסורים. שאלו איזה ייסורים יש לו, ענה לו "ייסורים מכבוד", וזאת מפני שלאחרונה עשו עבורו מניין מיוחד ודבר זה גורם לו לייסורים של כבוד. ומכאן למידת ההשתוות: **לא ניכר** אף פעם שום התפעלות על פניו, ואם בא לפניו איזה אדם חשוב ונכבד ביותר, עשיר או שר מהממשלה לא קם ולא זע, אלא כמנהגו תמיד לכל איש, ולא התפחד ולא עשה שום פעולה לכבד, והשיב שלום כמו לכל אדם פשוט, בנחת, ועיניו למטה. **גם לא התפעל** ממי שנתן לו פדיון גדול, כי מדתו של השתוות וההסתפקות היה אצלו ניכר ביותר משאר מידותיו.

לעילוי נשמת: שרון בן זחבה, ניסים בן רימה, שרה בת חורשיד, דינה בת והב, יוסף דהאן בן שמחה, ליאור בן אילנה, ששון בן טיפחה, שמחה בת לולו, יחיא בן לוליה, פנחס חיים אוחנה בן חנינה, נימיה בת עיזוה, שולמית חיה בת אסתר, עידיה מול בת יעקב, מלכה בת שרה, פנחס בן פנחס, ויאל בן מלכה, דוד ומרים אלבו, הרב אלעזר בן שמחה, יעקב בן אורית, יחזקאל בן שמחה, דדה בת אסתר בוגנים, יעקב בן נטלי, רפאל בן קלרה, הרב יעקב יוסף בן מרגלית, אלברט בן זוהרה, אליעזר בן רגינה, אפרים אליהו בן מרים, שלום בן אורה מורי הרב יורם אברגיל, הרב יהודה יאיר, שמעון בן רינה **מנן הרב עובדיה יוסף בן גורגיה**

